

XI. évfolyam 3. szám
2026. március

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

a Madárkórház
Alapítvány
lapja

Gólya reptetés
Galambcsapda
Húsvéti programajánló
Ajánlja nekünk adója 1%-át!

Hívj, hogy repülhessen!

13600/17

ADJUKOSSZE.HU

Támogatás mértéke:
500 Ft/hívás vagy SMS

Gólya reptetés

30 éves hagyomány a gólyák kokárdás elengedése

Dr. Déri János és Moldován Livia gólya engedése, a karikás ostor éles hangja is segít a gólyák visszavadításában

Az elengedés

Az elengedés a gyógyulás és repatriációra való felkészítés után folyamatos, és lehetőleg csoportos, a csoportos tartás során összeszokott csapat segíti tagjait a természetbe való beilleszkedésbe. Vannak jeles napok, mint március 15, amikor vonulásból érkeznek és augusztus 20, amikor indulnak Afrikába. A tavaszi első és a nyári utolsó elengedéseket ezekhez a dátumokhoz igazítjuk. Ekkor nemzeti ünnepeinken látogató forgalom is megélénkül, sőt a gólyák nyilvános, ünnepi elengedése látogatóforgalmat generál. Ezek a gólya elengedések már hagyománnyá váltak Hortobágyon, melynek jelentős szemléletformáló hatása van.

Földről engedés

A hőskorban, 1991-1999 között a górési időszakban ak-

kori külföldi minta szerint, melyet külföldön és nemzeti parki és MME gyakorlat szerint még ma is alkalmaznak, úgy engedték el a gólyákat és más madarakat is, hogy természeti területen ládából kézzel kiemelve és a földre téve, vagy azt kinyitva önként, saját ütemében elhagyva gyalog, vagy repülve indult útnak.

A csoportos elengedés gólyák esetében olyan területen, ahol nincsenek veszélyeztető tényezők, mint elektromos vezetékek, országutak, épületek, vadászat, emberi jelenlét, mint a Górési körüli eldugott, védett mocsaras pusztarész, nem éri őket baleset, sérülés, áramütés, és a gólyacsapat tagjai egymást tanítják a táplálék keresésére. Kezdetben a „lány” elengedés elvei szerint kapnak táplálékot, de fokozatosan elvadulnak. A fiatalok – tapasztalt szülők nélkül – egymást tanítják saját tapasztalataikon okulva az érintetlen természet ölni, csak a rájuk nem is vadászó ragadozók és a természetes táplálék felkutatása és kellő repülési gyakorlat megszerzése során. Nem tanulják meg, hogy az áramütés és a vezetéknek ütközés halálos, a háló és az autók veszélyesek, az emberek, a vadászok még inkább, az épületeknek nem kell nekirepülni, és szeméttelen táplálkozni nem egészséges.

Ezen veszélyeztető tényezőktől való elriasztás mellett a természeti területen való elengedés tapasztalatai között volt több olyan eset, amikor az elyalogolt és később akár több száz méter, vagy több km után szárnyra kelt gólya láthatólag nem jól repülve pár száz méter után eltűnt, vagy leszállt olyan területen, ahol mocsárban, nádasban, vagy folyó túl oldalán, ahol a visszafogása reménytelen volt.

Hazai pályán

Ezen tapasztalatokon okulva a továbbiakban olyan helyen engedték el a gólyákat, és más madarakat is, melyek, ha szükséges volt, akkor az általunk és a madarak által is ismert területen, visszafoghatók voltak. Történt ez a Madárpark területén a röpde ajtajának kinyitásával, ahonnan saját lábukon kimentek és saját ütemükben szálltak el, ha akartak, és jöttek vissza az etetésre, ha akartak. És akartak és visszajöttek, de nem vadultak el teljesen, hanem fél szelíden éltek a Madárpark környékén, az etetésekre visszatérve, amíg lassan, hónapok alatt el nem vándoroltak.

Közben fejlesztettük a technikát. 2005-2008 között a madarak röpdéből való kifogása és az azt megelőző embertől való elriasztás, hajkurászás és elengedés közben kellő megijesztés után az elengedés a Madárpark területén a többnyire a gólyák felkörüzése és jelentős részük végleges távozása során biztonságosnak tűnt. Egy részük azonban a Madárpark környékén maradt, és a korábbiakhoz hasonlóan pár hétig, pár hónapig visszajárt, amíg el nem vadult.

Ezt követően 2008-tól már emberek között, meghirdetett alkalmakkor, így március 15-én, augusztus 20-án engedték szabadon a madarakat. Ennek a célja, hogy azonnal

Évek óta vendégünk ilyenkor a Betyárstanoda, és a népszerű egzotikus kisállat bemutató Kelemen Tamás jóvoltából

kiderüljön, melyik sikeres és repül világgá, és melyik száll le az emberek közé, utóbbiakat vonulás közben könnyen lelövik és megeszik. Ennek megelőzésére ezeket visszafogjuk és további kiképzés után engedhetők szabadon. A kiképzés a röpdékben való további tartás, az alkalmankénti hajkurászás során való ismételt befogás, mely kellemetlenséggel jár, és másodszori, harmadszori elengedés után a gólyák jelentős részének teljes elvadulása és visszafoghatatlansága várható. Mindig vannak itt maradó egyedek, melyek több hónap, vagy

akár egy év után vadulnak el.

Kézből engedés

A gólyák földről való felszállásához pár lépés nekifutás, és több méter felszálló pálya kell. Ehhez nagy tér szükséges mely emberek között a gólya földre helyezésével a gyakorlatban nehezen valósítható meg, már azért sem, mert a gólya a sok ember között megszeppen és inkább lelapul, minthogy elrepüljön. Ha ilyen körülmények között történik a szabadon engedés, a gólyát egy magas-

lati pozícióba kell helyezni. Ha magaslati helyről, fészekből, háztetőről, villanyoszlopról indulnak el, akkor elrugaszzkodás után némi magasságot vesztenek amíg a szárnycsapásokkal emelkedni fognak. Ez gyakorlatot igényel, de megvalósítható.

A kézből engedés azért is célszerű, mert azonnal kiderül, hogy jól repül-e, és el akar-e repülni vagy leszáll az emberek között. Ez esetben nem volt megfelelő a felkészítés és vissza kell fogni, és további röpdében való gyakorlatozás után elengedni.

Ezt fejlesztettük tovább azzal, hogy a gólyákat olyan emberek engedik szabadon, akik ebben nem gyakorlottak, hanem a Madárpark látogatói közül erre jelentkeztek. Az elengedés egy dombról történik, ahol a kezdő magasság a talajszint fölött kb 2 m, és a kézből való engedés során további 2 m magasságból, a fészekből való elrugaszkodáshoz hasonló indulási pozíciót jelent, melynek kivitelezésében ebben gyakorlott személy segíti az elengedőt. Az elengedés előtt a látogatókat tájékoztatjuk, hogy az általuk elengedett gólyákat, ha nem jól sikerül az elengedés, és leesnek, nem repülnek el, emberek közé szállnak, újra befogjuk, hogy a kellemetlen élmény rögzüljön bennük. A következő elengedés során ezt igyekeznek elkerülni.

A rajzverseny ifjú nyertesei

Kokárdás gólyák

Az átteleltetett gólyák március 15-i elengedése alkalmával nemzeti ün-

napunkon a gólyák jelképesen kokárdát kapnak, mely egy nemzeti szalag nyakkendő szerűen a nyakuk köré helyezve cellux-szal 1 cm²-es felületen a tollukhoz ragasztva, csak az elengedés pár másodperces idejére tiszteli meg az ünnepet, mely az első szárnycsapásoknál leesik. A gólyát elengedő látogató a szalagot emlékebe hazaviszi. Ez már 30 éve hagyomány Hortobágyon, mely látogatókat vonz, és érzékenyítő, szemléletformáló hatása van. A gólyáknak közömbös, az embereknek nem. A gólya a legmagyarabb madár, mely nemzeti ünnepeinket augusztus 20-i indulásával és március 15-i érkezésével tiszteli meg, tegye ezt úgy, ha jelképesen is, mint akkor a magyar emberek: kokárdával. Éljen a Szabadság!

Utánkövetés

Az elengedett utánkövetése fontos. Ennek eszköze a jelölés, módszere megfigyelés, kézre kerülés esetén az azonosítás. A gyűrűvel való leginkább elterjedt jelölés gólyák esetében más madaraknál is előforduló veszélyekkel jár, csak sokkal inkább. Ugyanis az újvilági keselyűkhöz hasonlóan – mint a távoli rokonságnak egy viselkedésben megnyilvánuló jele – a gólyák is vizeletükkel hűtik a lábukat. A húgysav ha megszárad, beleköt a gyűrűbe, legyen az fémből, műanyagból, szilárd, vagy rugalmas, a lábszáron vagy a csüdön van, sok esetben belülről rátapad, emiatt a gyűrű rászorul a lábukra és elszorítja, lefűzi azt.

A gyűrűzést fentiek miatt azért nem folytattuk, mert a gyűrű a gólya lábának sérülését segíti elő, valamint az afrikai bennszülöttek a gyűrűből nyakláncot fűznek, amiért előszeretettel levadásszák a gyűrűs madarakat. Ugyanez vonatkozik a jeladóra is, melynek fém antenája az áramütést segíti elő, és a helybeliek árucikként kezelik, és emiatt fogják be a jeladós madarakat.

A mikrochippel való jelölést 2025-től alkalmazzuk, ennek közvetlenül az elengedéskor való behelyezése – bármilyen kicsi is az eszköz – jelentős fájdalommal és helyi gyulladással, esetenként vérzéssel járó traumát jelent, ezért ezzel a mellizmot közvetlenül a hosszú vonulás előtt nem célszerű terhelni. Ennek chipolvasóval való keresése nincs benne a gyakorlatban, ezért megkerülések során jelentősége ma még csekély.

Az utánkövetés lehetőségeire ezért csupán az elengedést követő napok, hetek során a gólyacsapatok megfigyelése maradt, melyre azért 35 év távlatában volt lehetőség.

Az elengedést követően a gólyák egy része nem repül világgá, ha látszólag messzire szállnak, akkor is pár napig a közeli táplálkozó helyeken maradnak.

Egyesek a Madárpark területére visszajárnak „bandázni” de az elvadítási kiképzés után nem jönnek be az etetésre. Ha mégis, ezeket igyekszünk visszafogni. Néha hálóval és csapdával, de békésebb etetéssel és a nagyrópde nyitott ajtaján való besétáltatással. Tapasztalataink szerint az adult gólyák elengedést követően mind végleg elrepülnek, vélhetően fészük, családjuk irányába. A fiatalok, melyeknek nincs sietős dolguk, a környéken bandáznak, egy részük a nagyrópde háló alatt tartott százas nagyságrendű gólya csapata vonzásának következtében a röpde tetején éjszakázik. A tapasztalatok szerint egy hét után eltűnnek. Mindig van köztük általunk mentett és

azonos szocializációs folyamaton és kiképzésen átment fekete gólya is, mely elengedést követően hetekig a csapattal marad és 20-30 km-es körzetben fehér gólyák között tűnik fel. Télire 5-6 gólya marad, vagy tér vissza a röpdekben háló alatt tartott, és a gólyakertekben repülni nem tudó gólyák vonzása miatt. Az etetésre megjelennek és itt éjszakáznak, a nappal Hortobágy község környékén szabadon töltik. Ezek közül kerülnek ki a későbbiekben helyi fészkelők is.

Mindig vannak olyan egyedek, melyek, minden igyekezet ellenére nem vadulnak el teljesen, de nem is maradnak szelídek. Ez évi 4-5 gólya, mely abban az évben a telepen marad, de következő évben elvonul. Több fiatal közülük vissza-visszajár és ivaréretté válva fészket rak a röpde tetején, és a Madárpark épületein. 25 év alatt 20 fészekben költenek gólyák a Madárparkban, melyek száma évről évre gyarapodik. ezekből kirepülő fiatalokkal együtt szocializálnak a mentett és szabadon engedett fiatalok.

Gyűrűzési megkerülési adatok

Karcza Zsolt, az MME gyűrűzési és vonuláskutatói munkatársa által megadott gyűrűzési adatai szerint a Madárkórház Alapítvány hortobágyi székhelyén 2002-2025 között 151 szabadon bocsátott, és ornitológiai gyűrűvel megjelölt fehér gólya közül 2026. január 20-ig egyetlen egy sem került kézre. Sem áramütés, sem baleset miatt.

Dr. Déri János
(Fotók: Mihó László)

Örömteli pillanat a közönség és támogatóink számára is

Galamb csapda

A városi galambok jelenléte és ennek megosztó megítélése időről-időre felmerül. A napokban a médiában is szerepelt, hogy a Keleti és Nyugati Pályaudvar környékén csapdazzák és leölik a galambokat.

A parlagi galamb a mediterráneumban, Észak-Afrikában és Ázsia egyes hegyvidékein ma is vadon élő szirti galamb (*Columba livia*) háziásításából jött létre, mely kivadulva az egész világon elterjedt. Korábban postagalambként, hírvivőként tartották, utoljára nagyobb számban az I. és a II. Világháborúban volt rájuk szükség, de további tartásuk okafogyottá vált, és a szabadon engedett galambok és azok utódai a városokban találtak lakhelyet és a kommunális hulladékon élelmet. Tömeges előfordulásuk miatt ürülékükkel szennyezik a köztereket, épületeket, mely miatt azok takarítása, védelme gondot okoz. Ugyanakkor az emberek egy része szereti és eteti őket, mások piszkításuktól, fertőzéstől félve állományuk csökkentését, akár irtásukat követelik.

Előljáróban le kell szögezni, hogy számottevő közegészségügyi veszélyt nem jelentenek. A bennük többnyire előforduló főleg madarakra, de leginkább galambfélékre veszélyes fertőző betegségek (*Trichoniasis*, *Parvovírus*) az emberre egyáltalán nem veszélyesek, az állatról emberre terjedő zoonózisok közül a galamboknál is ritka Ornithosis nálunk nem okoz rendszeres emberi betegséget, a Salmonellák jelenléte nem kizárt, sőt valószínű, de galamb eredetű emberi fertőzés sem gyakori, ezek ellen általános higiéniai előírások betartásával (kézmosás) eredményesen védekezhetünk. Terjesztésnek fertőzést, de főleg saját maguk között és egyes rokon fajokat, velük együtt táplálkozó magevőket és velük táplálkozó ragadozó madarakat veszélyeztetnek.

Ha túl sok van belőle, és ez kényelmetlen, sőt, saját állományuk részére is veszélyes fertőzések terjedése miatt sem kívánatos helyenként

nagyszámú jelenlétük, állományuk szabályozása szükséges lehet. A galamb nem kártevő! Nem irtható úgy, mint az egér, a patkány, vagy a házi légy. Ezért az állatvédelmi törvény vonatkozó előírásai szerint leölésük indokolatlanul nem megengedett. Nem védett, bár nem is vadászható faj, de az önkormányzat kérésre a vadászatra jogosult az őszi vadászati szezonban lakott területen kívül löhető. Csapdázni lehet, de elpusztítani nem. Ha járványvédelmi szempontból (madárinfluenza, baromfipestis) mégis szükségessé válik, akkor állatorvosi felügyelettel a vonatkozó jogszabályok szerinti módon ölhető le. Kábítás nélkül csak kis mennyiségben élelmezési céllal, (pl. húshasznú galambokhoz hasonlóan a városi galambok is a háztáji baromfi módjára családon belüli fogyasztásra) levághatók, de nagyobb számú galamb leölése nem ez a kategória.

A csapdázás csak engedélyezett, állatvédelmi szempontból alkalmas, olyan gyártó által készített csapdával szabad, aki felelősséget vállal annak alkalmasságára, mely nem okoz sérülést és szükségtelen szenvedést az állatnak, és védi az időjárás viszontagságaitól (eső, hó, jég, hideg-meleg, erős napsugárzás). A csapda nem tehető ki a háztetőre, nyílt, szabad területre, ahol olyan galambokat foghat meg, melyek fiókái a szülő gondoskodás nélkül

éheznek, elpusztulnak, mely kimeríti az állatkínzás fogalmát. Ugyanis a házi galamb egész évben, még télen is fészkel. Ezért csapdázni csak zárt térben, padláson szabad, úgy, hogy előtte az ott lévő galambfészkeket felkutatják, tojásokat és fiókákat kiszedik és gondozzák. A tetőn a galambok bejárását biztosítva nagy valószínűséggel csak azok jönnek be, melyek ott fészkelnek.

A csapdába került galambot etetni, itatni kell, és a csapdát naponta ki kell üríteni, és a galambokat számuknak megfelelő méretű helyen elhelyezni és gondozni.

Ha a padláson a galambok csapdával megfogva, a nem a csapdában lévők sötétben kézi hálóval vagy más módon befogva elfogytak, akkor a padlást teljesen lezárva lehet hagyni.

A befogott galambokat két hét karanténzás után lehet gazdasítani, vagy a befogás helyétől legalább 100 km-re elszállítani, ott legalább 3 hétig zártan tartani, hogy odaszokjanak, és ott elengedni, ha a helyiek nem tiltakoznak ellene. Mi a hortobágyi Madárkórházban vállaljuk csapdázott galambok befogadását és gazdasítását előre egyeztetett módon, ahogy évek óta több ezer ilyen galambot fogadtunk, melyek átvételéről a befogónak igazolást adunk.

Az épületeken nyílt térben fészkelő galambokat az ismert fészkek

kiszedése után ultrahanggal, ragadozó madár hangjával, drónnal, solymászok által repített ragadozó madárral lehet riasztani, amíg meg nem szokják, az épületeket, köztéri szobrokat villanypásztorral, az

ablakpárkányokat, szegélyeket, erkély korlátokat a galamb lábának bizonytalan érzést keltő puha gyurmaszerű anyaggal, vagy hosszában felhelyezett vékony dróttal lehet ellátni, mely beülésüket akadályozza

Galamb kaland

Bizonyára már sokan elgondolkodtak azon, hogy létezik-e félrelépés, vagy hűtlenség az állatvilágban. Itt nem a kutyákra, vagy a macskákra gondolok, melyek egy gazdánál ritkán élnek párban. A kandúrok „szabadon” élhetnek, csatangolhatnak, míg a kan kutyáknak el kell ehhez szökniük otthonról.

Mi a helyzet a madaraknál? A köz tudatban él a „galambhűség,” meg a „galambpár” kifejezés. És valóban! Főleg a vadgalambokra jellemző, hogy párban élnek és párban is mutatkoznak a természetben. Jó példa erre a mindenütt előforduló balkáni gerle. Párosával ülnek a villanydróton, az ágon, vagy párosával jelennek meg a madáretetőn. Magányos példányok általában csak a költési időben mutatkoznak, amíg párjuk éppen kotlik. Persze lehetnek fiatal („egyke”) vagy párjuk vesztett példányok is.

A házi galamboknál már teljesen más a helyzet. Aki tart, vagy tartott galambokat, annak nem különösebben lehet meglepő az alábbi két történet:

A hatvanas, hetvenes, nyolcvanas években, – és még talán az ezred-

fordulóig – nemcsak a falvakban, de a városokban, sőt a főváros kertes negyedeiben is majdnem minden házban tartottak baromfit. Szintén sokan neveltek házinyulat, házi galambot. Utóbbiakat nemcsak a család ellátására, hanem élőnyúl, vagy élő galamb leadásra is. A nyúl és galambhúst főként Olaszországba exportálták. Az élőnyúl és élő galamb felvásárlásnak jól kidolgozott láncolata működött. Bárki vihetett akár néhány példányt is a felvásárló helyre. Lemérték a súlyát, átvették és nyomban kifizették az árát. Adót nem kellett az így szerzett „mellékes” miatt fizetni. Mondanom sem kell, hogy a diákoknak, nyugdíjasoknak szépen jövedelmező kereseti forrást jelentett. Gimnazista koromban osztálytársaimtól, barátaimtól hallottam erről, akik közül többen is tartottak nyulat. Engem inkább a galamb érdekelt, bár azt már akkor is tudtam, hogy a nyúl leadás a jövedelmezőbb. Viszont szomszédaink közül hárman is tartottak galambot, így a galambtartáshoz „szakmailag” jobban fel voltam vértézve.

Két pár Kinget (Király galamb) vásároltam. A fáskamra padlásterében

meg. A tuskék veszélyesek, mert a galambok, fecskék felszúrhatják rá magukat, ahogy ez már többször előfordult. A műanyag varjú és élethű, lopakodó macska figura is eredményes.

Legjobb és tartós megoldás a belvárosban a galambok etetésének megtiltása, és a padlások mentesítése és lezárása után a város szélén erre kijelölt helyen galambdúcok elhelyezése és a galambok etetéssel való oda szoktatása. Az etetés olyan méretű és állagú granulált táppal célszerű, melyet csak a galambok vesznek fel, a védett énekesmadarak nem, és amelybe fogamzásgátlót lehet keverni. Azokon a területeken, ahol ezt alkalmazzák, a galambtrágyás belvíz elkülönített kezelését meg kell oldani, hogy a fogamzásgátló ne kerüljön a talajvízbe.

Dr. Déri János

rendeztem be a helyüket. A tetőn keresztül volt a kibúvó, egy volier. Ezeknek a nagytestű húsgalamboknak ez elég is volt, messzebbre és magasabbra nem tudtak repülni. Tavasz volt, két pár kotlott a tetőtérben. A galamboknál a hím és a tojó egyaránt, felváltva vesz részt a kotlásban. A galambpárok néhány óránként váltják egymást a kotlásban. Úgy adódott, hogy délután háromnegyed háromkor volt a váltás. Az egyik fészken egy hím ült, a másikon egy tojó. Ekkor bejött mindkét galamb párja és leváltották őket. A leváltott példányok együtt kimentek a tetőre, megnyújtóztatták elgémberedett lábaikat, megsuhogtatták szárnyaikat. Ekkor a hím röviden turbékolni kezdett a „szomszéd asszonynak,” majd egyből „csókot váltottak”. Ezután a hím partnere hátára pattant és párzó mozdulatokat végeztek... A hangokat természetesen jól hallották a tetőtérben ülő párjaik és egyszerre kitódultak a tetőre. Nekiestek hűtlenkedő párjuknak, csőrükkel csépelni kezdték őket, hullottak a tollak! A fegyelmezés után mindketten visszamentek fészkeikre és tovább folytatták a

kotlást. Tudomásom szerint többet ilyen nem fordult elő. Mindkét pár rendben felnevelte 2-2 fiókáját. A párok ezután sem bomlottak fel. Ugyanebben a közegben történt egy másik eset is:

A fenti két pár mellett volt egy „facér”(társtalan) tojó is, melyet a vásárláskor, jutányos áron, „ráadás-ként” kaptam. Szerettem volna neki társat vásárolni, de ez nem volt olyan egyszerű. A galambárusok általában párban árulták galambjaikat. Teltek a hónapok, de hozzávaló hímet nem találtam. Sajnáltam, mert egy tetszetős küllemű, fáciányú mintázatú és színű, igen szelíd, kedves példány volt. December közepén még kimentem egyszer a kispesti galambpiacra. Már lemondtam a King hímről, elfogadtam volna egy Texánt, vagy egy Strasszert is, de csak párban adták (volna) őket. Ekkor megszólított egy ravaszképű ember, megkérdezte, hogy milyen galambot keresek.

Először nem is gondoltam, hogy ő is árus, mert azok ketrecből, de legalábbis kalickából kínálták portékáikat. Elmondtam neki, hogy mi járatban vagyok, mire ő csak úgy a kabátja alól, – egészen pontosan a hóna alatt lévő, elnyűtt iskolatáskából – egy hófehér postagalambot hallászott elő. A madár küllemre szép volt, karma és a csőre tövén lévő dudor alapján középkorú lehetett.

Tekintete riadt volt, fejét idegesen forgatta jobbra, balra.

Gazdája győzködött, hogy „nyugodtan” vegyem meg, a méretkülönbség nem akadály a pázásnak. Én persze minden voltam, csak nyugodt nem, mert teljesen abban sem voltam biztos, hogy a galamb hím. Volt viszont két sürgető tényező: az egyre múló idő, – már december közepe volt – és a kedvező ár. A férfi fióven forintért kínálta madarát. (A Kingeket 60-70 Ft-ért árulták.) Az ára korrekt volt, valóban ennyiért lehetett postákat venni akkoriban. (Hetvenes évek közepe volt.) Ekkora összegért 40 gombóc fagyit lehetett venni. Egy liter benzin 4 forint 20 fillér, egy üveg Kőbányai sör 5 forint 20 fillér volt.

A férfi „biztosított róla,” hogy amennyiben a galambok nem fogadják el egymást, akkor a madarat visszaveszi. Bár éreztem, hogy pórul járhatok, végül megvettem. Az eladó – miközben egyre lekonyuló bajuszát simítgatta – hozzátette még, hogy egy-két hétig tartsam bezárva, hogy szokja a helyet...

Az új galambot meglátva szüleim eltérően nyilatkoztak. Apám örült, hogy „békegalamb” költözik a házba. Anyám viszont gyanakodva méregette: – A szeme sem áll jól! Itt fog hagyni minket! - mondta.

Ettől én is tartottam, de a jövevény

próbálta eloszlatni gyanakvásunkat. Először bebizonyította, hogy valóban hím. Igazán nem vesztegette az időt! A King tojóval hamar egymásra találtak. Két hét múlva már a fészükön ültek, januárban pedig már kikelt a fióka. (A másik tojás záp volt.) Február második felére egy repülő, csinos, galamb fejlődött belőle.

Kezdtem megnyugodni. A gazdája mégiscsak igazat mondott! Valóban hím, családot is alapított. Ugyan óvatosságból jóval tovább tartottam bezárva a kelleténél, de most már nem lehet baj. Ki lehet engedni a többiekhez, hadd ismerkedjen a környezettel. Nosza, ismerkedett is! Peckes léptekkel kiment a tetőre, jobbra, balra tekingetett, aztán felrepült. Egy kört írt le a kert fölött, aztán elrepült Kispest felé. Többet nem láttuk...

Az eseten elgondolkozva nem egyértelmű, hogy most akkor hűtlen volt, vagy igazán hűséges. Mert az igaz, hogy az itteni családját elhagyta, de a régihez hűséges maradt, mert viszatért.

Arra azért kíváncsi lettem volna, hogy gazdája mit szólt hozzá, amikor két és fél hónap múlva újra viszont látta. Meg arra is, hogy mind előttem, mind utánam még hány embernek adhatta el ezt a hűséges példányt...
Szentjób István

Húsvét a Madárkórházban

2026. április 4-5.

Húsvét **vasárnap és hétfőn 10-17 óráig** várjuk vendégeinket színes programokkal, madárelengedéssel, büfével a hortobágyi Madárkórházban. Rajzverseny, ragadozómadár bemutató, tojáskeresés, locsolóverseny. Hozz egy dísz és díszítsuk fel együtt a tojásfát! Részletek: facebook.com/madarpark

... hogy repülhessen

1%

Madárkórház Alapítvány

25EGYSZA

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT
A BEFIZETETT ADÓ 1+1 SZÁZALÉKÁRÓL

Az adózó azonosító jele

A név és címadatokat, valamint az alábbi kódokockát csak abban az esetben töltsé ki, ha hozzá kíván járulni az adatok átadásához.
Hozzájárulok, hogy nevemet és postai, illetve elektronikus levelezési címemet az általam megjelölt civil kedvezményezett körbe tartozó szervezettel közöljem. A hozzájárulás nem feltétele az érvényes rendelkezésnek.

Az adózó neve _____

Az adózó postai levelezési címe külföldi cím _____ ország város/község _____
közterület neve _____ közterület jellege _____ hsz. _____ ép. _____ lépcsőház _____ em. _____ ajtó _____

Az adózó elektronikus levelezési címe _____

Ha valamelyik kedvezményezett számára nem kíván rendelkezni, az arra vonatkozó nyilatkozatot ne töltsé ki. Kérjük, hogy a nyilatkozatokat ne válassza szét abban az esetben sem, ha valamely nyilatkozatot nem töltötte ki.

A civil kedvezményezett adószáma

A civil kedvezményezett adószámát akkor töltsé ki, ha 2026. január 1-jétől a NAV honlapján (www.nav.gov.hu) közzétett regisztrációs listában szereplő valamely egyesület, alapítvány, közalapítvány, az előbbi kategóriákba nem tartozó könyvtári, levéltári, múzeumi, egyéb kulturális, illetve alkotó-, vagy előadó-művészeti tevékenységet folytató szervezet, vagy külön nevesített intézmény, alap közül kiválasztott kedvezményezett javára kíván rendelkezni.

A kedvezményezett technikai száma, neve

Ezt a nyilatkozatot akkor töltsé ki, ha valamely **technikai számmal rendelkező kedvezményezett** javára (vallási közösség, kiemelt költségvetési előirányzat) kíván rendelkezni.

Az alábbi nyilatkozatot **kizárólag** abban az esetben tegye meg, ha a 2025. vagy korábbi évben tett **technikai számos kedvezményezettre szóló rendelkező nyilatkozatát vissza akarja vonni** és ez évben nem kíván technikai számos kedvezményezettre nyilatkozni!
A 2025. vagy korábbi évben tett technikai számos kedvezményezettre szóló rendelkező nyilatkozatomat **visszavonom.**

Idén is lehet rendelkezni a személyi jövedelemadó 1+1%-áról (regisztrált civilszervezetnek, + technikai számos vallási közösségnek, vagy a kiemelt költségvetési előirányzatnak) **legkésőbb 2025. május 20-ig, az szja-bevallástól függetlenül is.**

Elektronikus úton (pl. SZJA webes felületén, ÁNYK-ban bevallással együtt az EGYSZA lap kitöltésével, 25EGYSZA nyomtatvány kitöltésével) és **postai úton** (vagy személyesen, illetve meghatalmazott által, aláírt, lezárt borítékban, – mellékelve a meghatalmazást – a NAV ügyfélszolgálatain) egyaránt lehet nyilatkozni.

Adója 1%-nak felajánlásához a rendelkező nyilatkozaton fel kell tüntetni **nevét, saját adóazonosító jelét és a kedvezményezett adószámát.**

Az 1%-os felajánlás **csak akkor érvényes, ha önnek nincs adó tartozása** (személyi jövedelemadó adónemen) és az adóját is pontosan befizeti május 20-ig!

Ha május 20-a után rendelkezik adója 1%-áról, **rendelkezését nem fogják teljesíteni.**

**Támogasson bennünket,
támogassa a madarak gyógyítását!
Köszönjük!**

Impresszum • **Kiadja:** Madárkórház Alapítvány • **Felelős kiadó:** Dr. Déri János • **Cím:** 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6. • **Bankszámlaszám:** HU50 5990029-10001868 • **E-mail:** madarkorhaz@gmail.com • **Tel.:** +36 (30) 9435-494; +36 (30) 535-6484 • **Szerkesztők:** Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • **Tördelés:** TerepSzemle Stúdió • **ISSN** 1788-456X • **Megtalálható** országszerte állatorvosi rendelőkben, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban, AUCHAN és TESCO áruházakban, Alfazoo üzletekben és a budapesti METRO szerelvényeken.

Egyedi azonosító
REpont
Madárkórház Alapítvány